

la producció que han anat externalitzant, i això afectarà directament a la potent indústria de components que hi ha instal·lada aquí. A més, hi ha qui pensa que les grans inversions es faran a partir d'ara en els països en via de desenvolupament, com l'Índia o la Xina, que seran els mercats que s'espera que més creixin en els

pròxims anys. Juan Antonio Fernández Sevilla, el president de Fasa-Renault, creu que, en endavant, ja no s'instal·laran noves factories a l'estat espanyol i adverteix que si no es milloren les comunicacions amb la resta d'Europa, hi ha un perill real d'estrangulació del sector, a causa dels alts costos logístics que suposa fabricar cotxes

a la perifèria d'Europa per vendre'ls en el centre del continent.

De tota manera, més val morir d'èxit que de qualsevol altre mal, i l'estat espanyol continuarà sent durant el 2001 el cinquè fabricant mundial d'automòbils.

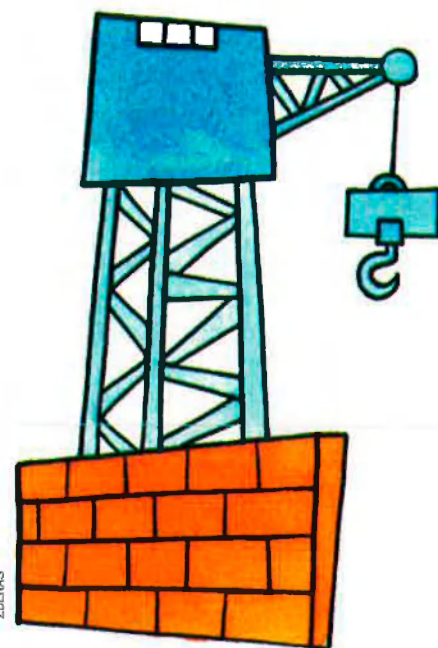
Toni Canís

CONSTRUCCIÓ

Bones expectatives per a l'obra pública

Per cinquè any consecutiu la construcció a Catalunya el 2001 tornarà a mostrar un perfil positiu, amb un creixement previsible del 5% en termes reals. Però el sector mostrarà dues cares prou diferenciades: l'edificació creixerà al voltant del 4% mentre que l'obra civil (les infraestructures) abastarà una taxa del 13-14%. Dit d'un altra manera, a Catalunya l'obra privada (majoritàriament l'edificació) mostra un perfil de suau desacceleració, mentre que les obres públiques (majoritàriament obres d'enginyeria civil) mantenen un tendència progressivament creixent.

Clara desacceleració de l'habitatge. La fase d'expansió del sector comença l'any 1997 amb un protagonista clar: l'habitatge de nova construcció que ja va donar senyals de recuperació el 1995. El Pla de l'habitatge els dos primers anys (el 1995 i el 1996), la millora de l'ocupació i la baixada dels tipus d'interès a partir del 1997 impulsen la demanda a què els promotors immobiliaris responen amb l'augment del nombre d'habitatges iniciats. Si el 1995 es van començar 43.196 habitatges arreu de Catalunya, el 1999 els habitatges iniciats van ser 78.268. Ara bé, el 1995 només 1 de cada 7 habitatges iniciats van ser-ho a les zones turístiques, mentre que el 1999 van ser gairebé 1 de cada 4 els habitatges iniciats en aquestes comarques. El 1998 i el 1999, municipis clarament turístics o de segona residència, com ara Planoles, Bolvir, Fontanals

de Cerdanya, superen un índex de 200 habitatges iniciats per cada 1.000 habitants, mentre que poblacions com l'Hospitalet del Llobregat, Cornellà, Barcelona o Santa Coloma de Gramenet tenen un índex inferior als 5 habitatges iniciats per cada 1.000 habitants. Si el 1996 un 75% dels habitatges van ser iniciats en les zones urbanes, el 1999 van ser només el 65%.

Aquest increment de l'inici de nous habitatges en comarques turístiques fa que el conjunt del sector sigui menys estable en la seva evolució, ja que el mercat immobiliari de segona residència és molt més sensible a les variacions de la conjuntura que no pas el de primera residència.

Per això les previsions sobre el comportament de l'habitatge de nova construcció d'aquest any se situen en una taxa d'aproximadament el 3%, quatre vegades menys que el 1999 i menys de la meitat del creixement esperat per enguany.

La construcció de naus i instal·lacions industrials, edificis destinats a usos comercials, administratius (oficines), sanitaris, educatius, de lleure i d'esports, hosteleria, etc., és a dir, l'edificació no residencial, a Catalunya, té un mercat molt diversificat i d'importància en el conjunt del sector. Les bones perspectives dels sectors que originen aquestes demandes fan preveure un creixement de l'activitat per al 2001 del 5%.

La davallada de la promoció pública d'obres a Catalunya té com a causes principals la depressió postolímpica (1992-1995) i la repercussió de les mesures de reducció de la inversió pública per a la reducció del dèficit públic (1996-1997). Però des del mateix 1997, la contractació pública d'obres (licitació oficial) experimenta uns creixements notables: un 22% el 1997, un 27% el 1998, un 10% el 1999 i un 12% el primer semestre del 2000. L'activitat constructora derivada d'aquest augment de la demanda es recupera ja des del 1998.

En aquest sentit, per a l'any 2001 es preveu un creixement entre el 13 i el 14%. Però el més significatiu és que aquestes bones perspectives es mantindran els propers tres anys o quatre, com a conseqüència dels grans projectes que es duran a terme a Catalunya i que tenen com a termini el 2004 (el tren de gran velocitat, l'ampliació del port de Barcelona, de l'aeroport, etc.).

Rafael Romero

President de la Cambra Oficial de Contractistes d'Obres de Catalunya